

ถนนในเขตเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช (๓)

พศ. ประหยัด เกษม

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ถนนท่าโพธิ์ แยกจากถนนราชดำเนินที่เชิงสะพานราเมศวร์ด้านทิศใต้เลียบบสองท่าวัง ไปทางทิศตะวันออก ผ่านวัดท่าโพธิ์วรวิหารไปจุดถนนพัฒนาการคูขขวางที่สามแยกท่านม่วง จุดที่ถนนนี้ตัดผ่านบริเวณโรงเรียนเทศบาลวัดท่าโพธิ์ เคยเป็นท่าน้ำใหญ่เรือสินค้าเข้ามาทางปากพญา มาตามคลองท่าชักและจุดส่งสินค้าได้มีต้นเก็บภาษีผูกใกล้ๆ เรียกว่า ท่าขนอน นอกจากนั้นบริเวณนี้เคยเป็นวังของกุปราชพัฒน์ ซึ่งต่อมาได้รับสถาปนาเป็น เจ้าพระยามนคร (พัฒน์) เมื่อต้องย้ายไปอยู่วัง ณ ศาลากลางจังหวัดปัจจุบันท่านได้ถวายวังเป็นวัด จัดทำกำแพงวัดมีโบสถ์มาบูรณะเพื่อเป็นอนุสรณ์ และท่าวัง คือ ท่าหน้าที่หน้าวัง ของกุปราชพัฒน์เริ่มจากบริเวณนี้ และต่อมาภายหลังที่มาเป็นเขตค้าขายกลายเป็นท่าวังแห่งใหม่ในปัจจุบัน

สะพานยาว ซึ่งเป็นสะพานเชื่อมทุ่งปรังกับบ้านนอกไร่ มีการปรับเปลี่ยนถนนดินตามแนวสะพานยาว คงอนุสรณ์สถานสะพานยาวไว้เป็นเกาะกลางถนนสองฟากถนนเป็นห้องแถวการค้าและหมู่บ้านจัดสรรไปจุดถนนกะโรม ไกลสถานีศาลไทยพาณิชย์สาขาย่อยตลาดหัวอิฐ

ถนนสะพานยาว

ถนนท่าโพธิ์

ถนนโรงช้าง แยกจากถนนราชดำเนิน บริเวณหน้าหอนาฬิกา หน้าโรงพยาบาลเทศบาล ไปทางด้านตะวันตกเลียบบริ้วด้านทิศใต้ของศาลากลางจังหวัด นครศรีธรรมราชในปัจจุบันไปถึงบริเวณวัดสวนป่าเป็นสถานที่เลี้ยงช้างหลวงของเจ้าพระยามนคร โรงช้างอยู่บริเวณบ้านพักศึกษาธิการจังหวัด และโรงช้างแห่งนี้เป็นที่ตกฟากของพลายจำเริญ ซึ่งเป็นช้างตระกูลช้างเผือก (เผือก) เป็นช้างสำคัญของบ้านเมืองช่วงสมัยของเจ้าพระยามนครศรีธรรมราช (น้อยกลาง) พระปลัดเสียม อาสโย นำประวัติมาประพันธ์เป็นคำกาพย์ ชื่อ คชานุสรณ์ (พลายจำเริญ)

ถนนสะพานยาว ถนนเริ่มจากหน้าวัดศรีทวีข้ามคลองทุ่งปรังไปทางตะวันตกตามแนวสะพานยาวเดิม เลี้ยวซ้ายไปทางทิศใต้เป็นถนนที่พัฒนามาจาก

ถนนโรงช้าง

ถนนวัดคิด

ถนนชลวิถี แยกจากถนนราชดำเนิน บริเวณสี่แยกประตูไชยใต้ไปทางทิศตะวันตก เชื่อมกับถนนศรีธรรมราช เป็นถนนตามแนวกำแพงเมืองด้านทิศใต้ฝั่งตะวันตกของถนนราชดำเนินปลายถนนไปจดคลองหัวท่า ซึ่งเป็นจุดที่เรือเหินจากศิริวงลงมาจอดพักส่งสินค้าและเดินทางต่อไปขายสินค้ากับชาวนอกที่อยู่บริเวณชายฝั่งทะเล คือ ปากพริก ถนนเลียบฝั่งนี้เป็น วิถีชานน้ำจึงได้ชื่อว่า "ชลวิถี"

ถนนชมพูนุท ตรงข้ามถนนวัดคิดแยกจากถนนราชดำเนินไปทางตะวันออกบริเวณธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขานครศรีธรรมราช จดถนนศรีปราชญ์ ใกล้โรงแรมทักษิณ "ชมพูนุท" เป็นที่วัดร้าง ซึ่งมีอาณาบริเวณย่านอาคารพาณิชย์และบริเวณห้างคาร์ฟูร์ในปัจจุบัน

ถนนชลวิถี

ถนนเสมาชัย

๕. ถนนอนุสรณ์ในสถานที่วัดร้าง เช่น ถนนวัดคิด แยกจากถนนราชดำเนิน บริเวณธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขานครศรีธรรมราชไปทางตะวันตก ตัดผ่านถนนจำเริญวิถีไปจดถนนยมราช "วัดคิด" ไม่ได้เป็นวัดทางพระพุทธศาสนา แต่เป็นมัสยิดของพี่น้องชาวมุสลิม เป็นสถานที่ชุมนุมนัดประชุมปรึกษาปัญหา นำมาคิดแก้ไขกันที่นี่ คนเลยเรียกว่า วัดคิด ปัจจุบันใช้สถานที่นี้เป็นโรงเรียนอนุบาลดำรงศาสน์

ถนนเสมาชัย แยกจากถนนราชดำเนิน ไปทางตะวันตก อยู่ระหว่างโรงเรียนเทศบาลวัดเสมาเมืองกับสวนศรีธรรมโศกในปัจจุบันไปจดถนนศรีธรรมราช เสมาชัยเป็นที่วัดร้าง ปัจจุบันเป็นที่ตั้งโรงเรียนเทศบาลวัดเสมาเมือง ภายในบริเวณยังคงมีซากอุโบสถวิหารปรากฏอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มุมรั้วด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ มีบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์เสมาชัย ซึ่งใช้เป็นน้ำพระพุทธรูปมนต์ในพิธีสำคัญต่างๆ ของบ้านเมืองมานาน ปัจจุบันเทศบาลได้แต่งปรับปรุงให้สวยงามและทำโสมภพบิโศก

ถนนมิ่งคุต

ถนนมิ่งคุต แยกจากถนนราชดำเนิน ไปทางตะวันตก ด้านเหนือของรั้วโรงเรียนวัดพระมหาธาตุ ไปจุดถนนหลังวัดพระธาตุ "วัดมิ่งคุต" เป็นวัดร้าง มีอาณาบริเวณที่ตั้งโรงเรียนวัดพระมหาธาตุและบริเวณที่เป็นถนน

ถนนเทวราช

ถนนเทวราช แยกจากถนนราชดำเนิน เบื้องศาลเจ้ากวนอู สมาคมพาณิชย์จีนนครศรีธรรมราช ไปทางตะวันตกไปจุดถนนยมราชตรงหน้าวัดศรีทวี "เทวราช" เป็นชื่อวัดร้าง ชาวบ้านเรียกว่า วัดเท ต่อมาได้มีการแลกเปลี่ยนที่ดินกับเอกชนบริเวณที่ตั้งของวัดเท คือ บริเวณอาคารพาณิชย์หน้าวัดศรีทวี

ถนนประจวบ

ถนนประจวบ แยกจากถนนราชดำเนิน จากน้ำพุหน้าโรงเรียนอนุบาลนครศรีธรรมราช (ณ นครอุทิศ) ไปทางทิศตะวันออกผ่านถนนศรีปราชญ์ไปจุดถนนพัฒนาการคูขวาง "ประจวบ" เป็นชื่อวัดร้าง มีอาณาบริเวณจากที่ทำการไปรษณีย์นครศรีธรรมราชและโรงเรียนอนุบาลนครศรีธรรมราช วัดนี้เคยมีเจ้าอาวาสที่มีมณฑลสังฆมณฑล เสาหน้าในบ่อให้สามารถใช้ป้องกันแก้อาการพื้ทั้งหลายได้บ่อน้ำของวัดนี้ จึงเป็นบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ที่เมืองนครศรีธรรมราชได้ใช้ประกอบในพิธีในโอกาสสำคัญต่างๆ มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ถนนมะขามขุม

ถนนมะขามขุม แยกจากถนนราชดำเนิน บริเวณรั้วด้านทิศใต้ของโรงเรียนศรีธรรมราชศึกษาไปทางทิศตะวันตกจนถึงสะพานข้ามคลองเตย เชื่อมต่อถนนมะขามขุม-นาเคียน ผ่านสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ๘๔ (ทุ่งท่าลาด) "มะขามขุม" เป็นชื่อวัดร้าง บริเวณที่ตั้งส่วนหนึ่งเป็นโรงเรียนศรีธรรมราชศึกษาแผนกอนุบาล และส่วนหนึ่งเป็นที่อยู่ของชุมชนมะขามขุม

อนึ่งถนนนอกเหนือที่กล่าวมาแล้วยังมีอีกมากมายที่เกิดขึ้นตามโอกาสการพัฒนาเมือง เช่น

ถนนพัฒนาการคูขวาง

ถนนพัฒนาการคูขวาง เป็นถนนสายหลักของเมืองนครฯ ที่เริ่มต้นตั้งแต่สี่แยกปากนครตรงไปทางทิศใต้จดถนนสุขอนันต์ (ถนนปากนคร - ปากพื้งขนานกันถนนราชดำเนิน)

วัตถุประสงค์สำคัญของการตัดถนนสายนี้ มีสองประการ ประการแรก เพื่อระบายนครราชดำเนินและขยายเขตชุมชน เพื่อรองรับการเติบโตของชุมชนในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ส่วนประการที่สองเพื่อสนองนโยบาย การพัฒนาประเทศสมัยรัฐบาลจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี และนายพจน์ สารสิน เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ตามนโยบาย **"น้ำไหล ไฟสว่าง ทางดี"**

เริ่มตัดเมื่อ พ.ศ.๒๕๐๖ แล้วเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ ในสมัยนายสันต์ เอกมหาชัย เป็น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายเหรียญ ศรีอยสันธ์ เป็นปลัดจังหวัด นายไสว สวัสดิสาร เป็นนายกเทศมนตรี นายบุญส่ง กิจวิบูลย์ และนายโชติ วิสุทธิธรรม เป็นเทศมนตรี

นายไสว สวัสดิสาร นายกเทศมนตรี ในสมัยนั้น มีแนวคิดที่จะขยายชุมชน จึงหารือกับนายสันต์ เอกมหาชัย ผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วเริ่มดำเนินการขอที่ดินจากชาวบ้านเจ้าของที่บริเวณทุ่งหยาม (นาพยาม) ไปทีละรายสองราย แล้วเริ่มปักแนวถนนจากถนนปากนครตัดตรงไปจดถนนสุขอนันต์

ได้เริ่มดำเนินการตัดถนนเป็นปฐมฤกษ์ เมื่อ

วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๐๖ โดยขอความร่วมมือจากพี่น้องประชาชนในเขตตัวเมืองนครศรีธรรมราช ข้าราชการจากหน่วยงานต่างๆ และ นักเรียน นักศึกษาระดับมัธยมศึกษา เช่น โรงเรียนเบญจมราชูทิศ โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช โรงเรียนจรัสพิทยา โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา โรงเรียนศุภศิลป์วิทยา โรงเรียนนครวิทยา โรงเรียนวรนครวิทย์ โรงเรียนการช่างนครศรีธรรมราช โรงเรียนการช่างสตรีนครศรีธรรมราช โรงเรียนภาษาต่างประเทศและเลขานุการ และโรงเรียนฝึกหัดครูนครศรีธรรมราช

ซึ่งถนนสายนี้ตัดตามสภาพภูมิประเทศ ซึ่งเดิมเป็นทุ่งนา และแนวคูหรือแนวคันกันดินซึ่งพระยารามราชท่ายน้ำเจ้าเมืองนครศรีธรรมราชขุดขึ้นในช่วง พ.ศ. ๒๔๘๐-๒๔๙๐ เพื่อป้องกันการรุกรานของสัตรูของคณะแนวคันกันดินที่ขุดขึ้นนี้มีความยาวตั้งแต่คลองท่าซัก (บริเวณสามแยกบ้านด่าน ริมถนนท่าโพธิ์ปัจจุบัน) ไปถึงคลองปากนคร (บริเวณสะพานหลังจวนถนนศรีธรรมโศก) ชาวบ้านนิยมเรียกคันดินนี้ว่า **"คูขวาง"** ดังนั้นเมื่อตัดถนนสายนี้ขึ้น โดยใช้วิธีการระดม ประชาชน นักเรียน นักศึกษามาช่วยกันขุดถนนในลักษณะร่วมพัฒนาการเช่นนี้ จึงเรียกว่า **"ถนนพัฒนาการคูขวาง"**

อนึ่งในระหว่างการพัฒนาถนนสายนี้ มีผู้ประพันธ์เพลง เพื่อจูงใจชาวนครให้มาร่วมพัฒนา หลายเพลง ดังเช่น

เพลงพัฒนาการท้องถิ่นนคร

คำร้อง : ชุนวิจิตรมาตรา
ทำนอง : กรมมหาดไทย

กิจอันใดเรามีใจร่วมกัน	ปรับปรุงเป็นน่าเจริญในถิ่น
กิจอันนั้นคือพื้นฟูอยู่กับถิ่น	พัฒนาการ
ต่างกลมเกลียวเป็นใจเดียวหมู่เรา	หมักเป็นเบรจอันดีโดยย้อมผ่าน
กินใหญ่สยห์ทรัพย์สิ่งทุนเบิกบาน	พัฒนาชาวเรา
ชาวมครใช้นั้นนอนดูตาย	เลือดปึกขี้ได้โดยย้อมเทาทุกเหล่า
พัฒนาให้ถาวรเกิดเรา	พัฒนานคร

เพลงพัฒนาบ้านเรา

คำร้อง : นายสวัสดิ์ ณ พัทธ

ทำนอง : นายจาง หอสุชาติ

ที่สิบหกมิถุนา
ให้บ้านเมืองเราวิวัฒนาการ
เพื่อเราชาวไทย
ร่วมกันสรรค์สร้าง
เป็นประโยชน์แก่อกุล

มาเรามาช่วยกันจัด
นากาวรเรื่อยไป
ได้เป็นสุขสมบูรณ์
ทุกอย่างเพิ่มพูน
แก่ชาวทุ่งสงเคย

ถนนพัฒนาการทุ่งปรัง

ถนนพัฒนาการทุ่งปรัง แยกจากถนน นคร-ทุ่งสง ที่สามแยกหลังวัดศาลามีชัยไปทางด้านหลังวัดเพชรจิก บ้านศรีธรรมราช ผ่านวัดชายนาวา วัดโคกธาตุ ไปจดถนนชลวิถีที่บริเวณหัวท่า

ถนนเทวบุรี

ถนนเทวบุรี เป็นถนนสายเลียบเมือง แยกจากถนนกะโรมหน้าธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด สาขา

บ่อยตลาดหัวอิฐไปทางทิศใต้ ตัดผ่านทางรถไฟที่หลายตาปาน ผ่านที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช สาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราชไปข้ามคูเมืองด้านตะวันตก เชื่อมถนนนางงาม บริเวณศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช

เทวบุรี เป็นถนนที่เชื่อมชุมชนโพธิ์เสด็จกับตัวเมืองนครศรีธรรมราช ๒ ด้าน คือ ด้านทิศตะวันออก เชื่อมกับศาลากลางจังหวัด และด้านทิศเหนือเชื่อมกับชุมชนหัวอิฐ ด้านถนนกะโรม

ในอดีตท้าวชุมชนโพธิ์เสด็จสามารถติดต่อกับตัวเมืองได้ทางเดียว คือ ถนนด้านหลังศาลากลางจังหวัด ต่อมาเมื่อชุมชนหัวอิฐเจริญขึ้น ชาวชุมชนโพธิ์เสด็จเห็นความจำเป็นที่จะต้องมียกถนนเชื่อมไปยังตลาดหัวอิฐ เพื่อนำผลผลิตไปจำหน่ายได้สะดวก และถนนเดิมที่มีอยู่เดิมแคบ ไม่สะดวกแก่การสัญจร

ด้วยเหตุดังกล่าว มีผู้นำชุมชน ๒ คน คือ พระภิกษุเมือง, เจ้าอาวาสวัดโพธิ์เสด็จในขณะนั้น และ ปลัดสุเทพ เจ้าหน้าที่จากที่ว่าการอำเภอเมืองนครศรีธรรมราชได้ร่วมมือกัน ใช้ความพยายามขอที่ดินตามแนวถนนเดิม เพื่อขยายให้มีความกว้างพอที่รถยนต์จะสัญจรไปมาได้ปรากฏเป็นผลสำเร็จ ชื่อถนนได้นำชื่อของผู้นำทั้งสองมาผนวกกัน คือ เทว (จากชื่อสุเทพ) และบุรี (จากชื่อ เมือง) เป็นเทวบุรี

เมื่อพื้นที่หมู่ที่ ๑ ตำบลโพธิ์เสด็จ เข้าอยู่ในเขตเทศบาล จึงได้รับการปรับปรุงเรื่อยมา ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ได้มีนโยบายขยายถนน เพื่อเป็นทางระบายความแออัดการจราจรที่ตลาดหัวอิฐ จึงได้ขอความร่วมมือเจ้าของที่ดินตลอดแนวถนน ปรากฏว่าเจ้าของที่ดินหลายรายได้ให้ความร่วมมือ ยินดี บริจาคที่ดินเพื่อขยายถนนตามนโยบายของเทศบาล ซึ่งมีปรากฏ ดังนี้

๑. นายสุเทพ เลาหวนิช ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ ๑๗๐๓/๑ ถนนราชดำเนิน ตำบลท่าวัง อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้บริจาคที่ดิน จำนวน ๒๖

ตารางวา

๒. มูลนิธิคาทอลิกสุราษฎร์ธานี (โบสถ์คริสต์ พระมารดาพระศาสนจักร โรงเรียนมารีย์พิทักษ์ศึกษา) อยู่ที่ ๔๘/๒ ตำบลโพธิ์เสด็จ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้บริจาคที่ดินจำนวน ๔๘ ตารางวา

๓. นายประทีป ณ นคร (ผู้จัดการมรดก น.ส. พร้อม ณ นคร) อยู่ที่ ๕๓๐ ถนนราชดำเนิน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้บริจาคที่ดินจำนวน ๒๒.๕ ตารางวา

๔. กรมการศาสนา ได้อนุญาตให้ตัดผ่านที่ดินวัดห้วยขาม (ร้าง) ซึ่งแนวเดิมเป็นทางโค้ง เมื่อมีการปรับปรุงใหม่ได้ตัดเป็นแนวตรง โดยคงโค้งทางเดิมไว้ และปรับเส้นทางให้เป็นเกาะกลางแนวที่ตัดใหม่มีพื้นที่ ๒ งาน ๗๗ ตารางวา อนึ่ง สำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แจ้งให้เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ดำเนินการมาติกรรมที่ดินดังกล่าวต่อไปด้วยแล้ว

๕. นางจรัส อรัญญเขต ที่ ๑๑ หมู่ที่ ๗ ตำบลโพธิ์เสด็จ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้บริจาคที่ดินจำนวน ๒๐ ตารางวา

๖. นางจันทร์ มนินทร ที่ ๑๕/๒ หมู่ที่ ๗ ตำบลโพธิ์เสด็จ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้บริจาคที่ดินจำนวน ๓๑ ตารางวา

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ได้ว่าจ้างบริษัทนครรัตนศิลา ดำเนินการลาดยางแอสฟัลต์คอนกรีต จากแนวทางตัดตรงรถไฟไปถนนกะโรมระยะทาง ๒.๐๐ กิโลเมตร ด้วยงบประมาณ ๙,๐๐๐,๐๐๐.- บาท (เก้าล้านบาทถ้วน) ปัจจุบันเป็นถนนทางลัดไปสถานีบีบี และไปถนนพัฒนาการดูขวางได้ดี ทำให้การจราจรที่ถนนหัวอิฐลดปริมาณแออัดลงไปได้เป็นอย่างมาก

ถนนกะโรม ความคิดเรื่องของการตัดถนนกะโรมมีมานานแล้ว เพราะในสมัยโบราณผู้คนเมืองนครเมื่อจะติดต่อกับผู้คนละแวกนั้นนอกเขา (ท้องที่อำเภอฉวาง พิบูน ช้างกลาง และตำพรณราย) ก็มักจะใช้

ถนนกะโรม

วิธีเดินป่าลัดเลาะไปทางเขาแก้ว (ในท้องที่อำเภอสถานเก่าปัจจุบัน) ในหนังสือ "รายงานเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย เสด็จตรวจราชการหัวเมืองปักษ์ใต้ ร.ศ.๑๑๕ (พ.ศ.๒๔๔๐)" สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส ได้ทรงกล่าวไว้ว่า "ถ้าพระพุทธเจ้าได้สั่งให้พระยาสุมนต์ยวีรดิศ และพระยานครศรีธรรมราช จัดการตรวจทางสายนี้ในระยะแล้ง ที่จะตัดออกไปนอกเขาหลังเมือง ระยะทางเพียง ๖๐๐ เส้น ก็จะเป็นประโยชน์ได้มาก เพราะในเมืองเหล่านี้ ไม่ใช่เกี่ยวนการหาขนสินค้าลำบากแก่ราษฎรอยู่เป็นอันมาก ถ้ามีทางพอให้ใช้เกี่ยวกันได้ถึงจะไม่สู้ดีหรือไม่มากมายเท่าใดนัก ก็จะเป็นประโยชน์แก่การค้ามิใช่น้อย เริ่มตัดใน พ.ศ.๒๔๔๒ ใช้วิธีระดมกรมการเมืองไประดมชาวบ้านมาช่วยกันขุด พ.ศ.๒๔๖๒ ร.๖ เสด็จนำตัดกะโรมหรือ โกรม ปี ๒๕๑๕ เริ่มลาดยางดับเบิ้ลเซอร์เฟส (มะตอย) ปี พ.ศ.๒๕๓๑ เริ่มขยายเป็น ๔ ช่องจราจรจากทางรถไฟ - สีแยกเบญจมาศ ปี พ.ศ.๒๕๓๔ ขยายจากสีแยกเบญจมาศ - บ้านตาล ปี พ.ศ.๒๕๓๘ ขยายจากบ้านตาล - มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชและในปัจจุบันนี้ กรมทางหลวงกำหนดให้เป็นทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๑๖ และจากบ้านตาล - สานสภาเนิน หมายเลข ๔๐๑๕ (ประหยัดเกษม, สมพุทธ สุระเจน, บัณฑิต สุทธิมุสิก, และฉัตรชัย สุกระกาญจน์)